

Lời nói đầu

Chúng ta từng chung một mái trường, về gặp lại nhau
Còn lại những tâm tình kể từ 60 năm thành lập mái
trường. Nhưng chúng ta chỉ còn lại một Nha Trang đầy sỏi
mẻ và sần sùi so với ký ức, còn trường đã bị lưu đầy hay
chúng ta đã bị lưu đầy không thể “truy cập” vào nơi chốn
gạch và vữa xưa... Và tôi ngồi nghe lại *Rivers of Babylone*,
sống với tâm tình của kẻ lưu đầy:

By the rivers of babylon, there we sat down

Ye-eah we wept, when we remembered zion

By the rivers of babylon, there we sat down

Ye-eah we wept, when we remembered zion

When the wicked

Carried us away in captivity

Required from us a song

Now how shall we sing the lord's song in a strange land

When the wicked

Carried us away in captivity

Requiring of us a song

Now how shall we sing the lord's song in a strange land

*Let the words of our mouth and the meditations of our
heart*

Be acceptable in thy sight here tonight

*Let the words of our mouth and the meditation of our
hearts*

Be acceptable in thy sight here tonight

*By the rivers of babylon, there we sat down
Ye-eah we wept, when we remembered zion
By the rivers of babylon, there we sat down
Ye-eah we wept, when we remembered zion
By the rivers of babylon (dark tears of babylon)
There we sat down (you got to sing a song)
Ye-eah we wept, (sing a song of love)
When we remember zion (yeah yeah yeah yeah yeah)
By the rivers of babylon (rough bits of babylon)
There we sat down (you hear the people cry)
Ye-eah we wept, (they need their god)
When we remember zion (ooh, have the power).
(Ban Boney M)*

Bài hát như một con tàu cũ kỹ đưa ta về... nhìn lại ngôi trường xưa không còn đón ta, mà lưu đầy ta. Nhà Nguyễn tôn nghiêm và thân thiết đã bị con đường Trần Phú nghiền mất. Những thứ nhỏ nhất, nhớ nhất như những cái gai yết hầu cũng tìm không thấy. Mẹ không còn đứng đón đàn con trước cổng trường. Những cây phi lao vẫn còn những điệu ru hòa cũng sóng biển, nhưng âm thanh đã nhạt hơn, xấu xí hơn, vì nhiều sự nhiễu động khác chèn vào. Sân đá banh ngày xưa với đầy gai yết hầu đã không còn. Con còng gió nướng trộm (hàn xì) trong lớp demeure trong ký ức trong khi les eaux (du temps) qui coulent – xin mượn ý của nhà thơ Guillaume Apollinaire. Các ân sư đã lần lượt từng người ra đi. Các anh em đã lần lượt từng người ra đi. Những người ở lại với ngôi trường demeurent qua tình anh em. Qua những kỳ họp mặt bỏ túi của từng không gian

nhỏ. Qua dịp Hội ngộ 60 năm này. Chúng ta chỉ còn lại một Nha Trang đầy sứt mẻ và sần sùi so với ký ức của những ngày xưa thân ái.

Tất cả những tâm tình demente sẽ được gom lại trong tập sách này, ra mắt nhân cuộc họp 60 năm như một lần Phục sinh miên viễn.

Quá trình thực hiện kỷ yếu không tránh được nhiều sai sót, xin anh em niệm tình tha thứ.

Ban Truyền thông Hội ngộ 60 năm